

Femeninament

Un relat de: [Esther Llombart Ramis](#)

La serp, la poma, l'Eva, totes elles iniciaren un camí de pena i aflicció que arrossegà la resta dels mortals; més ben dit, de les mortals. Foren marcades amb l'estigma de la perversitat i la malícia, també femenines, i foren culpables per sempre més.

La taca indeleble aprenqué a desafiar la mort i a expandir-se per noves formes arrodonides. L'Eva s'encarnà en la Maria Magdalena, en la bruixa cremada en la foguera, en la nena mutilada, en l'esclava, en la sotmesa, en la menystinguda, en la veu silenciada, en la paraula censurada, en la llibertat presa i en la terra que té nom de dona, com la nostra.

I em pregunto com pot ser que la justícia, amb aquest nom de senyora, s'hagi rebaixat a ser la minyona d'algun interès. Potser la justícia és una altra dona més, captiva i escanyada entre les mans grosses i masculines del despotisme i de l'abús. Potser tota sola no se'n surt i també cal que l'alliberem i l'apoderem, entre totes, entre tots.